

والله که زندگی بی «ام‌اس» مرا حبس می‌شود

مریم پیمان

● اوایل شب است. سوز و سرما همه را راهی خانه کرده و من را سرگردان خیابان‌های تهران. سیاهی‌های اربعین در و دیوار کوچه‌ها را پوشانده است. سنت چله‌های ندیدن را خوب آموختم. چله‌هایی که انتهایی ندارند و به هم پیوند خورده‌اند. خنکی این روزهای شهر را نباید از دست داد. از ترس تابستانی که روزهای زیادی به آن مانده است، به پاییز چنگ زدم و حاضر نیستم لحظه‌ای از خنکی آن دور باشم و در خانه بمانم. کارهایم را با خودم در پارک‌های شهر حمل می‌کنم و می‌خوانم و می‌نویسم. لذت را با سلول‌ها و استخوان‌های دردناکم حس می‌کنم. صندلی‌های سنگی سرد شهر به استخوان‌های هیچ کس رحم نمی‌کنند. از جایم بلند می‌شوم. «یک کمکی به من کن» صدای مردی که از گرسنگی و نشنگی به خود می‌پیچد، ترس را در من بیدار می‌کند. تپش قلبم را می‌شوم. ترسی در ذهنم توهم شادی‌ام را تلخ می‌کند. خلاّ عجیبی در من فریاد می‌زند؛ «والله که شهر بی «تو» مرا حبس می‌شود/ آوازی کوه و بیابانم آرزوست». نیمه‌های شب است. بالاخره بر تابوی بزرگ مسافرت کاری غلبه کردم. تمام سال‌های گذشته از ترس خستگی، بی‌خوابی و فشار کاری از مأموریت فراری بودم. در سفرهای تفریحی هم باید ساعت خواب را تنظیم می‌کردم تا به جناب «ام‌اس» برنخورم. اما این بار دیگر از این خبرها نیست. لج‌بازی هم در کار نیست. فقط باور کردم که شاید دیگر فرصت زندگی‌کردن را نداشته باشم و یاد گرفته‌ام که با ترس‌هایم مواجه شوم. همکارانم در خواب‌اند و من در خیابان‌های این شهر غریبه قدم می‌زنم. شهر خلوت و به قول دوست عزیز «امن» است. خاطرات در کوچه‌ها پژواک دارند. بعضی شهرها را باید بارها دید. صدای قدم‌های هزاران مسافر در این شهر ثبت شده است. سنگفرش‌های قدیمی زیر پایهم سُرن نمی‌خورند و با خیال راحت و آرام قدم می‌زنم. چند جوان با هم شعری را می‌خوانند که حتی یک کلمه هم از آن نمی‌فهمم. با خودم می‌خوانم: «گویاترم ز بلبل اما ز رنک عام/ مَهرست بر دهانم و افغانم آرزوست». شب دارد تمام می‌شود. سرما و خستگی همه وجودم را در بر گرفته است. منتظر قطار نشستم. هر آدمی به سفر نیاز دارد تا روح و جیسمش را آرام کند. بیشتر افراد تابستان‌ها به سفر می‌روند، اما اگر «ام‌اس» داشته باشی، می‌دانی که هیچ زمانی برای سفر بهتر از پاییز و زمستان نیست و هیچ مقصدی بهتر از یک شهر خنک. همراهِداشتن انواع داروها، استراحت به موقع، در معرض گرما قرار نگرفتن، خوردن غذاهای مقوی، آشنامیدن با آن‌ها، مراقبت‌های اولیه بهداشتی، استفاده از تنقلات طبیعی مانند خرما و کشمش و... تنها بخشی از کارهایی است که برای بهترسفرکردن باید رعایت کرد. مهم‌تر از انتخاب زمان و مکان مناسب برای سفر، مراقبت‌های دوران سفر است تا حداقل اگر در سفر همراه کسی هستید، او را نگران هم‌سفر بیماراش نکنید. دلگرمی که در گوشم می‌خواند: «خود کار من گذشت ز هر آرزو و آ/از کان و از مسکن بی ارکانم آرزوست/ گوشم شنید قصه ایمان و مست شد/ کو قسم چشم صورت ایمانم آرزوست».

معصومه اصغری: متروی تهران بیش از ۴۵ سال است که به شکل اسمی در تهران کلید خورده؛ اما به شکل مشخص از سال ۱۳۶۶ فعالیت اجرایی خود را با خرید تجهیزات مجدد و اختصاص اعتبارات مجزا در زیر شهر تهران و حومه آن شروع کرده است. مترو و کارگاه‌های آن در همه حدود سه‌دهه‌ای که در زیر و کنار و بالای خانه‌های مردم تهران حضور داشته و یک شیفت و سه شیفت کار کرده، مزاحمت داشته؛ اما تخریب و جان‌گیری نداشته است. شهردار تهران در ۱۲ سال گذشته که مسئول شهر تهران بوده همواره بابت مزاحمت‌های پروژه‌های شهری از جمله مترو تهران از مردم عذرخواهی کرده است. درباره حوادثی که از چند ماه قبل در داخل، کنار یا نزدیکی ایستگاه‌های مترو درحال‌ساخت مترو رخ داده است، حرف‌وحديث و انکار و

اقبال زیادی وجود داشته و دارد؛ اما تاکنون به‌واسطه نبود اطلاع‌رسانی دقیق و صادقانه از سوی دستگاه‌های فرونشت‌های اخیر در کارگاه‌های مترو در صحن شورا اجرائی و مسئول، نگرانی‌های مردم درباره حضور کارگاه‌های مترو در نزدیکی خانه‌هایشان بیشتر شده است. گزارش اولین حادثه یعنی انفجار لوله گاز در شهران که در ادامه مسئولان مدیریت بحران این انفجار را در نتیجه برخورد تجهیزات مترو اعلام کردند، از سوی مسئولان شهرداری رد شد و بعد هم گزارش تکمیل یا داشت و انتظار از مجموعه شهرداری تهران این است که به عنوان مجموعه‌ای تخصصی که تعداد زیادی متخصص با آن در ارتباط هستند، برای آگاهی و رفع نگرانی مردم نظرات تخصصی و بدون جانب‌داری را درباره این فرونشت‌ها اعلام کند.

متروی تهران همین چند روز قبل صدونجیم ایستگاه را به‌روی مردم باز کرد، درحالی‌که قرار بود از سال ۹۴ تعداد بیشتری از ایستگاه‌های خط سه، شش و ۷ مترو به‌مرور به خطوط مترو شهر تهران اضافه شود. خط شش متروی تهران که ۲۱ کیلومتر طول و ۲۷ ایستگاه دارد، از جنوب شرقی تهران در دولت‌آباد شروع شده و تا سولقان در شمال غربی امتداد می‌یابد و خط هفت مترو تهران هم به طول ۲۷ کیلومتر و با ۲۵ ایستگاه از جنوب شرقی تهران از محدوده ورزشگاه تختی آغاز می‌شود و با عبور از بزرگراه امام علی (ع)، خیابان شهید محلاتی، میدان قیام، خیابان مولوی و میدان هلال احمر، به سمت شمال مسیرش را ادامه می‌دهد. این دو خط قرار بود از یک سال قبل دست‌کم در بخش‌هایی، آماده بهره‌برداری باشند؛ اما تاکنون آماده نشده‌اند. این احتمال وجود دارد با سرعتی که شهردار تهران در ماه‌های پایانی دوره مسئولیت خود در شهرداری تهران در پیش گرفته است، تعدادی از ایستگاه‌های ابتدایی و انتهایی این خطوط البته به محدودیت واکن بهره‌برداری شود؛ اما نکته اصلی قبل از تکمیل و بهره‌برداری این است که این تونل‌ها و ایستگاه‌ها به اندازه خطوط یک، دو و پنج که سال‌های قبل آماده شده‌اند، ایمن و قابل اعتماد هستند؟! محسن سرخو، عضو کمیسیون حمل‌ونقل و

جامعه

یک عضو شورای شهر تهران مطرح کرد:

مردم از کارگاه‌های مترو می‌ترسند

است. ما نیامدیم موضوع را در شورا بزرگ کنیم و تذکر جدی بدهیم. علت هم این بود که نمی‌خواهیم توقیفی در پیشرفت کار مترو رخ دهد اما نگران سلامت و جان مردم هستیم و اعتقاد داریم که اگر قرار است پیشرفت کار مترو حوادثی را برای شهروندان داشته باشد و جان آنها را به خطر بیندازد، اصلا بهتر است که هیچ پیشرفتی نداشته باشد. مهندسان مشاور در اجرای خطوط مترو باید کارهای طراحی و ایمن‌سازی را در زمان اجرای پروژه و تا بعد از بهره‌برداری در دست داشته باشند و تدقیق کنند و نقشه و دستور کار و مشخصات مسیر را داشته باشند و ازطرف‌دیگر باید با مکاتبه با دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط، اطلاعات لازم را از تأسیسات زیرسطحی در مسیر به دست بیاورند و سازوکار لازم برای حفاظت و ایمنی این تأسیسات شهری اتخاذ کنند. درعین‌حال با اسکن‌کردن از سطح زمین و گمانه‌زنی‌ها از تونل‌ها، مسیر و خاک این محدوده، توضیحات را ارائه کنند تا حفره‌ها، نشست‌ها، خاک‌شستگی‌ها، چاه‌ها، مغارها، قنات‌ها و جریان‌های آب زیرسطحی شناسایی شوند و برای هرکدام اقدام مناسب صورت گیرد.

سردن تاکید دارد که در این سال‌ها شاهد هستیم که به‌گونه‌ای کار می‌کنند تا پروژه را به سرانجامی که خودشان می‌دانند برسانند. او افزود، در مسیر اجرای تونل ممکن است به یک جریان آب برخورد کنند، این جریان را قطع می‌کنند و این جریان مسیر خود را تغییر می‌دهد و این آب از بین دانه‌های خاک تخلیه و شهرداری این بود که در اولین اتفاقی که در شهران رخ داد، با پیمانکار و مشاور برخورد جدی صورت می‌گرفت و جریمه یا خلع ید می‌شدند. این اتفاق رخ نداد و هیچ برخوردی را از ناحیه شهرداری تهران با وجود تأیید تخلف و اهمال پیمانکار شهرداری تهران، شاهد نبودیم و اتفاقات بعدی یکی پس از دیگری رخ دادند. البته این شرکت‌ها گفتند ما نامه داده‌ایم و ما

این نامه را بررسی کردیم. آنها در این نامه به شرکت آب اعلام کرده‌اند که در ضمن کار به لوله آب برخورد کرده‌اند و این لوله نشست کرده و حالا شما بایبید نشستی را حل کنید. این مکاتبات آن روندی که باید باشد نیست و قبل از اجرا باید این مراحل طی شود تا نقاط و مسیر مشخص باشد و از این مجموعه‌های تأسیسات شهری بخواهند تا با آنها همکاری کنند. وی در پاسخ به این سؤال که آیا این کار شهرداری برای ایمن نبود که شهرداری نگران است همین چند پیمانکار موجود هم از ادامه کار منصرف شوند و کار متوقف بماند؟ تصریح کرد: این‌طور نیست، اینها شرکت‌هایی هستند که بانک شهر را به‌عنوان تأمین‌کننده مالی پشت‌سرشان آورده‌اند و از خدا می‌خواهند که باشند و این منابع را هزینه کنند و

هیچ‌جا نمی‌روند. سرخو گفت: در حادثه اخیر که در یک چاه گمانه را زدن و یک کارگر را پایین کشید و پشت‌سر آن یک مأمور آتش‌نشانی را هم پایین کشید، تماما اشکال داشت. در شرایطی شما نمی‌دانید دیواره ریزی هست یا نه، باید لوله‌گذاری و نردبان‌گذاری می‌شد و باید قطر آن به اندازه عبور یک نفر باشد، این موارد ابتدایی‌ترین امور مهندسی است. اگر نمی‌خواهید این کارها را هم داشته باشد، از دستگاه‌هایی استفاده کنید که با میله‌هایی که داخل زمین می‌کنند می‌توانند لایه‌های زمین را شناسایی کنند و برای گمانه‌زنی اصلا لازم نیست که چاه بزنید و آدم پایین بفرستید. درحال‌حاضر هم در احداث، هم در گمانه‌زنی‌ها و در نهایت هم سازه‌ای پرخطر ایجاد می‌شود. درعین‌حال جان افرادی که در این مسیر خسارت دیده‌اند ارزشمند است و نباید بگویید، حادثه در کارگاه عادی است. از نظر ما در کارگاهی را که چنین حادثه‌ای در آن رخ می‌دهد باید بست.

این عضو شورای شهر تهران می‌گوید: درباره چنین حوادثی که نگرانی مردم را در پی داشته است، شهرداری تهران باید نشستی مطبوعاتی برگزار می‌کرد و مسئولان و کارشناسانی را از مترو و پیمانکاران مربوطه می‌آوردند تا خبرنگاران از آنها سؤال کنند و در نهایت خیال مردم راحت شود چراکه مردم با این حوادث واقعا نگران هستند. او افزود، اصلا چه تضمینی وجود دارد که چنین حوادثی فردا در کنار یا زیر خانه مردم اتفاق نیفتد و روابط‌عمومی شهرداری باید درباره چنین مسائلی اطمینان می‌داد و اعلام می‌کرد که با پیگیری‌ها و سازوکارهای اجرائی و جریمه‌ها و تذکره‌هایی که داشتیم، این اطمینان را می‌دهیم که دیگر چنین حادثه‌ای تکرار نشود، اما به‌جای این کارها صورت‌مسئله را پاک می‌کنند و تیرهای انحرافی در روزنامه همشهری می‌زنند و می‌گویند ربطی به مترو نداشته است. سرخو تاکید دارد که مردم خیلی خوب این رفتارها را می‌فهمند و سؤال برایشان ایجاد می‌شود که چطور این سفره‌های آب زیرزمینی فقط از زیر ایستگاه‌های مترو سر برمی‌آورد؟ چطور در جاهای دیگر اتفاق نمی‌افتد؟ مردم با این شرایط نگران می‌شوند و از اینکه در نزدیکی این کارگاه‌ها هستند وامحه دارند.

سودوکو سخت ۱۶۸۳

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ۱۶۸۳

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

حل سودوکو سخت

۷	۴	۱	۲	۸	۶	۵	۴	۹
۵	۲	۶	۳	۹	۸	۱	۷	۴
۹	۸	۴	۷	۱	۵	۳	۲	۷
۶	۸	۷	۹	۳	۲	۵	۱	۴
۹	۵	۴	۱	۶	۲	۷	۸	۳
۴	۱	۲	۵	۷	۸	۳	۹	۶
۱	۷	۸	۲	۳	۹	۵	۶	۱
۳	۶	۹	۵	۱	۷	۲	۲	۴
۲	۳	۵	۶	۹	۷	۱	۸	۲

۲	۸	۴	۶	۳	۷	۹	۵	۱
۵	۶	۳	۲	۹	۱	۷	۸	۴
۱	۹	۷	۸	۵	۴	۳	۶	۲
۷	۵	۸	۴	۱	۹	۳	۲	۶
۴	۳	۶	۵	۱	۷	۸	۲	۹
۳	۱	۶	۷	۸	۲	۴	۹	۵
۶	۴	۲	۱	۷	۸	۵	۳	۹
۹	۳	۱	۵	۲	۶	۸	۴	۷
۸	۷	۵	۹	۳	۲	۶	۱	۴

جدول ۲۶۸۵

۱۵	۱۳	۱۴	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۲	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸	۷	۶	۵	۴
۳	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸	۷	۶	۵
۴	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸	۷	۶
۵	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸	۷
۶	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۸
۷	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۸	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۹	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳

سختی‌های هیچ‌هایک

ارشاد نیکخواه

● هیچ‌هایک سخته ولی پر از ماجراست. هیچ‌هایک می‌تونه ناامن باشه ولی پر از آدرنالینه، پر از لحظه است، پر از آدم‌های جدید و قصه‌هاشونه، ولی چیکار کنیم که به سمت آدم‌های درستی بریم و از ناامنی و خفت‌شدن دوری کنیم؟! همون‌طور که در قسمت قبلی همین ستون گفتیم، مهم‌ترین ابزار یک هیچ‌هایکر و کوله‌گرد در تشخیص اینکه چه ماشینی سوار بشه و به چه کسانی در جاده اعتماد کنه، حس ششمشه که خارجیا بهش می‌کن «کات‌فیلینگز» یعنی معلوم نیست این حس از کجا میاد ولی هست؛ به مرور زمان و با سفرهای بیشتر این حس شما خیلی زنده میشه ولی اگه افتادین توی یک شرایط پیش‌بینی‌نشده، یعنی اگه عجله کردین و حسوتون اشتباه کرد و سوار ماشین نادرستی شدین و وسط‌های راه حس‌های بدی از سرنشین‌های ماشین گرفتین، خیلی زود قبل از اینکه داستانی پیش بیاد به بهونه جور کنید و از ماشین پیاده بشید. مثلاً به یک محلی اشاره کنید و بگید: «عه! اینجا رو من می‌خوام ببینم، مرسی ما همین‌جا پیاده می‌شیم». خیلی مهمه قبل از اینکه افکار پلید بر ذهن سرنشین‌های ماشین حکمفرما بشه، یا قبل از اینکه نقشه خاصی رو طرح‌ریزی کنن، از ماشین پیاده بشید و خودتون رو از اون شرایط خارج کنید. همون‌طور که گفتم جاده مال شماست و کلی ماشین روی جاده میان و میرن و باید صبور بود. به نکته امنیتی دیگه اینکه چیزهای گرون‌قیمت همراهتون رو این‌قدر توی چشم مردم نبراید؛ اگه گوشی گرون داری هرجایی درش نیار، وقتی سوار ماشین می‌شی دوربینت رو بذار توی کوله‌ات، سعی کنید هیچ کسبی رو برای انجام کارهای خبیث قلقلک ندین، نه با ظاهرتون، نه با حرف‌هاتون، نه با کارهاتون و نه با وسیله‌هاتون. اگه ازت پرسیدن چی داری توی کوله‌ات، بگو چیز خاصی نیست، چند دست لباس و یه کیسه خواب و یه چادر؛ همیشه وقتی ازم می‌پرسن نمی‌ترسی این‌جوری سفر می‌کنی، به شوخی می‌گی: «کشتن من برای آدم‌دها خیلی دردرس داره؛ فوشش می‌خوان کوله‌م رو بردزن و ختمش کنن، که اون هم مهم نیست، چیز خاصی توش ندارم. ارزش مالی زیادی نداره». شما هم همین‌رو بگید و واقعن هرچی کوله‌تون ارزش مالی کمتری داشته باشه، خودتون از لحاظ فکری آرامش بیشتری دارید. به نکته ریز دیگه اینه که از ایجادکردن فضای شک و تردید پرهیز کنید، یعنی وقتی سوار ماشین کسی می‌شید، خیلی رو بازی کنید. وقتی ازتون سؤال می‌پرسن اهل کجایید؟ کجا می‌رید؟ با هم چه نسبتی دارید؟ چرا این‌جوری سفر می‌کنید؟ خیلی با روی گشاده، صدای رسا و با اطمینان و بدون مکث جواب بدین. اعتمادبه‌نفس شما تأثیر بسیار زیادی در امنیت شما داره، پس اون رو حفظ کنید. نکته امنیتی دیگه اینکه بهتره وقتی سوار ماشین شدین به راننده بگید که «واقعن ممنون که ما رو سوار کردین، ما خیلی خوشحالیم که به ما اعتماد کردین و ما هم به شما اعتماد کردیم». با این جمله به حالت مرامی و حفاظتی خاصی بین شما شکل می‌گیره و احتمال اینکه افکار پلیدی در ذهن میزبان‌های شما شکل بگیره خیلی کم میشه. هیچ‌هایک سفر امنیه به شرطی که مدیریت هیچ‌هایک بلد باشید. هر روز چالش‌های جدیدی سر راهم قرار می‌گیره که باید باهاشون مواجه بشم و این کنش‌ها و واکنش‌های جاده‌ای مدرسه‌ایه که درس‌های بزرگی رو به من یاد داده.

sizdahom.com

۳	۹	۷			
		۶	۸	۳	
			۵	۱	۲
۹	۷	۳		۸	
۸			۱		۵
۶	۲	۴			
			۵	۹	۷
۴			۱		
۲	۶		۹		۱

۶		۹		۴	۲
۸	۴	۵			۱
۷	۹	۴	۱	۵	۳
	۸	۶	۵	۲	۹
		۳	۹	۶	۱
۴	۶	۲	۷		
	۳				۷
	۳	۲			۵